

Sygn. akt I ACa 770/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Dariusz Rystał
Sędziowie:	SA Edyta Buczkowska-Żuk SA Mirosława Gołuńska (spr.)
Protokolant:	sekr. sądowy Justyna Kotlicka

po rozpoznaniu w dniu 29 stycznia 2014 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa Powiatu (...)

przeciwko Gminie P.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 2 sierpnia 2013 r., sygn. akt I C 197/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie drugim o tyle, że zasądza od pozwanej na rzecz powoda odsetki ustawowe od kwot:

- 659 759,59 złotych (sześćset pięćdziesiąt dziewięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt dziewięć złotych i pięćdziesiąt dziewięć groszy) za okres od 17 do 29 listopada 2011 roku,

- 50.000 (pięćdziesiąt tysięcy) złotych za okres od 1 stycznia do 9 kwietnia 2012 roku,

II. oddala apelację w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 810 (osiemset dziesięć) złotych

tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

Edyta Buczkowska-Żuk Dariusz Rystał Mirosława Gołuńska

Sygn. I ACa 770/13

UZASADNIENIE

Powód Powiat (...) wniósł w dniu 21 lutego 2013 r. pozew o zasądzenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym od pozwanej Gminy P. kwoty 147000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 863759,59 zł od dnia 17 listopada 2011 r. do dnia 30 listopada 2011 r.,
- od kwoty 197000,00 zł od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 10 kwietnia 2012 r.,
- od kwoty 147000,00 zł od dnia 11 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty.

Ponadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego, względnie aby w tym terminie pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty.

W przypadku skierowania sprawy do rozpoznania w trybie zwykłym lub w przypadku skutecznego wniesienia przez pozwaną sprzeciwu od nakazu zapłaty powód wniósł o zasądzenie od pozwanej 147000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi: od kwoty 863759,59 zł od dnia 17 listopada 2011 r. do dnia 30 listopada 2011 r., od kwoty 197000,00 zł od dnia 1 grudnia 2011 r. do dnia 10 kwietnia 2012 r. oraz od kwoty 147000,00 zł od dnia 11 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanej na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana Gmina P. wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W toku postępowania, na rozprawie w dniu 31 lipca 2013 r. (k. 194) strona pozwana uznała powództwo co do kwoty 7500,00zł wraz z odsetkami od dnia 17 listopada 2011 r.

Wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2013 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie: zasądził od pozwanej Gminy P. na rzecz powoda Powiatu (...) kwotę 7500 zł z odsetkami ustawowymi od 17 listopada 2011 r. , oddalił powództwo w pozostałym zakresie, nadał wyrokowi w pkt. I rygor natychmiastowej wykonalności, zasądził od powoda na rzecz pozwanej kwotę 3600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd oparł na następujących ustaleniach i wnioskach:

W dniu 28 września 2010 r. powód – Powiat (...) zawarł z pozwaną – Gminą P. porozumienie nr (...) w sprawie realizacji wspólnego przedsięwzięcia o nazwie(...)

Zgodnie z treścią niniejszego porozumienia Powiat wraz z Gminą postanowili zrealizować wspólne przedsięwzięcie, polegające na przygotowaniu do realizacji, a następnie, w przypadku uzyskania dofinansowania ze środków budżetu państwa, na realizacji przedmiotowego projektu, zgłoszonego do realizacji w ramach „Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych 2008-2011”.

Zgodnie z § 5 ust. 1 niniejszego porozumienia, Gmina odpowiadał przed Powiatem za terminowe przekazanie środków finansowych w wysokości 875000 zł z wyłączeniem przypadku określonego w ust. 2 w którym wskazano, że w przypadku zmiany kosztów realizacji projektu, po prawomocnym rozstrzygnięciu przetargu, udział Gminy (Partnera) wyniesie nie mniej niż 25 % kosztów realizacji Projektu ponoszonych przez Powiat (Lidera).

W § 6 wskazano, że wszystkie strony porozumienia są beneficjentami współuczestniczącymi – ostatecznymi odbiorcami usług i inwestycji (§ 6 ust. 1). Strony zobowiązały się do współfinansowania wymaganej kwoty wkładu własnego do projektu w kwotach wynikających z wyciągów z projektów uchwał budżetowych jednostek samorządu terytorialnego, Wieloletnich Planów Inwestycyjnych, itp. (§ 6 ust. 2).

Łącznie na realizację przedmiotowej inwestycji trzeba było wydatkować kwotę 6455038,34 zł. W uchwale nr (...) Rady Powiatu w C. w sprawie uchwalenia budżetu Powiatu (...) na rok 2011 wskazano, iż Powiatowy Zarząd Dróg planuje wydatkować kwotę 6500000 zł na inwestycję w ramach Narodowego Programu Przebudowy Dróg Lokalnych z przeznaczeniem na przebudowę drogi powiatowej (...). Zaznaczono, iż inwestycja zostanie sfinansowana z dotacji celowej na inwestycje własne z budżetu państwa wynoszącej 3000000 zł, z kredytu w wysokości 2650000,00 zł oraz z dotacji gminy w kwocie 850000 zł. Powiat (...) otrzymał od Województwa (...), na podstawie umowy z 10 maja 2011 r. – w oparciu o przepisy ustawy o ochronie gruntów rolnych i leśnych oraz ustawy o finansach publicznych - dotację celową (Fundusz Ochrony Gruntów Rolnych), w wysokości 558000,00 zł z przeznaczeniem na dofinansowanie realizacji zadania wskazanego w porozumieniu nr (...) z 28 września 2010 r. Następnie powód otrzymał z budżetu państwa – za pośrednictwem Wojewody (...) środki finansowe na realizację powyższego zadania w wysokości 3000000 zł.

Powód pismem z 9 listopada 2011 r. wezwał pozwaną do zapłaty na jego rzecz kwoty 863759,59 zł tytułem jej udziału w finansowaniu przedmiotowej inwestycji w terminie do dnia 16 listopada 2011 r. pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Powód zaznaczył, że kwota ta stanowi nie mniej niż 25 % kosztów realizacji wspólnego przedsięwzięcia ponoszonych przez Powiat (...).

Pozwana w dniu 30 listopada 2011 r. wpłaciła na rzecz powoda kwotę 666759,59 zł.

W związku z nieuiszczeniem przez całą żądaną kwotę, powód kolejnym pismem z 21 grudnia 2011 r. wezwał Gminę do zapłaty kwoty 197000,00 zł w terminie do 31 grudnia 2011 r.

Ostatecznie Gmina w dniu 10 kwietnia 2012 r. wpłaciła na rzecz powoda kwotę 50000,00 zł, uznając, iż ostateczne rozliczenie pomiędzy stronami zostało zakończone.

Sąd Okręgowy w oparciu o tak poczynione ustalenia faktyczne uznał, że powództwo w przeważającej części nie zasługuje na uwzględnienie.

Sąd wskazał, że stan faktyczny sprawy ustalił na w oparciu o materiał dowodowy zebrany w sprawie, w tym też zeznaniach świadka R. L. oraz zeznaniach przedstawicieli stron: powoda - Starosty Powiatu (...) – L. Ś. i pozwanej – Burmistrza Gminy P. – M. K..

Sąd przywołał treść art. 471 k.c. i uznał, że w dniu 28 września 2010 r. powód – Powiat (...) zawarł z pozwaną – Gminą P. porozumienie nr (...) w sprawie realizacji wspólnego przedsięwzięcia o nazwie (...). Gmina P. zobowiązała się partycypować w kosztach tego przedsięwzięcia.

W pierwszej kolejności Sąd I instancji zwrócił uwagę, że zgodnie z § 5 ust. 1 przedmiotowego porozumienia z 28 września 2010 r. pozwana odpowiadała przed powodem za terminowe przekazanie środków finansowych dla powoda w wysokości 875000 zł z wyłączeniem przypadku określonego w ust. 2 w którym wskazano, że w przypadku zmiany kosztów realizacji projektu, po prawomocnym rozstrzygnięciu przetargu, udział pozwanej miał wynieść nie mniej niż 25 % kosztów realizacji projektu ponoszonych przez powoda .

Dalej zauważył Sąd, że jedną ze spornych kwestii istniejących pomiędzy stronami było ustalenie, czy udział finansowy Gminy P. w realizacji projektu w postaci przebudowy drogi powiatowej miał wynosić „nie mniej niż 25 %”, czy „25%”.

Po przeanalizowaniu zebranego w sprawie materiału dowodowego w oparciu o przepis art. 65 § 1 i 2 k.c. Sąd ostatecznie uznał, że rzeczywistą wolą stron było, aby Gmina P. partycypowała w 25 % kosztów realizacji projektu ponoszonych przez powoda. W ocenie Sądu wynika to, przede wszystkim z treści późniejszych projektów umów dotyczących ustalenia wysokości udziału pozwanej w realizacji projektu przebudowy drogi powiatowej, które strony przedkładały sobie celem ich podpisania. Poza tym każda ze stron dokonując wyliczenia udziału Gminy P. w danym przedsięwzięciu uwzględniała 25 % kosztów. Dopiero w wezwaniu z 9 listopada 2011 r., a więc po tym, gdy pozwana nie wyraziła zgody na podpisanie przedłożonego przez powoda projektu umowy, Powiat (...) przywołuje literalne brzmienie zapisu § 5

ust. 2 porozumienia, z którego wynika, że udział Gminy P. w finansowaniu przedmiotowego zadania stanowi nie mniej niż 25 % kosztów realizacji wspólnego przedsięwzięcia ponoszonych przez Powiat (...).

Mając na uwadze powyższe okoliczności, według Sądu Okręgowego, zamiarem stron niniejszego postępowania było to, aby pozwana partycypowała w 25 % kosztów realizacji projektu ponoszonych przez powoda. Potwierdzeniem powyższego (oprócz treści przedłożonych przez strony projektów umów) było to, że oba podmioty dokonując wyliczenia udziału finansowego Gminy P. w przebudowie drogi powiatowej, przyjmowali 25 % kosztów realizacji wspólnego przedsięwzięcia ponoszonych przez Powiat (...), a nie wyższą wartość. Według Sądu sporne pomiędzy stronami było też ustalenie, czy w wyliczeniu udziału pozwanej w przedmiotowym przedsięwzięciu należy uwzględnić dotację celową w kwocie 558000 zł, jaką powód uzyskał z Funduszu Ochrony Gruntów Rolnych. Sąd podkreślił, że z treści § 5 ust. 2 porozumienia z 28 września 2010 r. wynika, że udział pozwanej miał wynieść nie mniej niż 25 % kosztów realizacji projektu ponoszonych przez powoda. Mając na uwadze literalną wykładnię tego zapisu, wynika z niego, że Gmina P. miała mieć udział jedynie w kosztach przebudowy przedmiotowej drogi powiatowej, które rzeczywiście poniósł Powiat (...).

Po takich ustaleniach, po dokonaniu stosownych wyliczeń rachunkowych, szerzej takie swoje stanowisko uzasadniając Sąd przyjął, że pozwana Gmina P., zgodnie z zawartym porozumieniem powinna zapłacić na rzecz powoda kwotę 724 259,59 zł tytułem udziału własnego w przedmiotowym projekcie.

Oznacza to, że pozwana tylko w nieznacznej części nienależycie wykonała zobowiązanie wynikające z porozumienia łączącego strony - nie wpłaciła całej kwoty na realizację projektu przebudowy drogi powiatowej. Pozwana na rozprawie w dniu 31 lipca 2013 r. uznała powództwo co do kwoty 7500 zł wraz z odsetkami od 17 listopada 2011 r.

W związku z powyższym Sąd I instancji uznał, że powództwo zasługuje na uwzględnienie co do ww. kwoty 7500,00 zł, obejmującej nieuregulowaną przez pozwaną wobec powoda kwotę z tytułu udziału w realizacji wspólnego przedsięwzięcia o nazwie (...). Z dowodów zebranych w sprawie w postaci potwierdzeń przelewów wynika, że pozwana wpłaciła na rzecz powoda łączną sumę 716759,59 zł, dlatego też biorąc pod uwagę fakt, iż Gmina była zobowiązana do zapłaty na rzecz powoda kwoty 724259,59 zł należało uwzględnić powództwo co do sumy 7500,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 listopada 2011 r. W pozostałym zakresie powództwo Sąd Instancji oddalił jako bezzasadne.

Rozstrzygnięcie o kosztach oparto na treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c.

Z powyższym wyrokiem Sądu Okręgowego w zakresie części rozstrzygnięcia zawartego w punkcie II nie zgodził się powód składając apelację.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił:

- naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na wynik sprawy tj. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewłaściwe uzasadnienie zaskarżonego wyroku polegające na braku decyzji, co do zgłoszonego przez stronę powodową żądania zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty niespornej tj. 716.759,59 zł od dnia 17.11.2011 r. do dnia 30.11.2011 r. oraz od kwoty 50.000 zł od dnia 1.12.2011 r. do dnia 10.04.2012 r. utrudniającym poddanie zapadłego rozstrzygnięcia kontroli instancyjnej,

- naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. poprzez ich niezastosowanie w sytuacji, gdy pozwana po wezwaniu powoda do spełnienia świadczenia uchybiając wyznaczonemu terminowi opóźniła się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, co zostało przez Sąd ustalone w toku postępowania, a mimo to oddalono żądanie zasądzenia odsetek ustawowych od kwoty która jest bezsporna i nie była kwestionowana przez Gminę P., tj. od 716.759,59 zł od dnia 17.11.2011 r. do dnia 30.11.2011 r. oraz od kwoty 50.000,00 zł od dnia 01.12.2011 r. do dnia 10.04.2012 roku, a zasądzone jedynie odsetki ustawowe od kwoty 7500 zł od dnia 17.11.2011 r. do dnia zapłaty.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie II poprzez zasądzenie od pozwanej na jego rzecz odsetek ustawowych liczonych od kwoty 716.759,59 zł od dnia 17.11.2011 r. do

dnia 30.11.2011 r. – co dawało kwotę 3.573,98 zł oraz odsetek ustawowych liczonych od kwoty 50.000 zł od dnia 1.12.2011 r. do dnia 10.04.2012 r. – co z kolei dawało kwotę 2.350,68 zł. Powód nadto wniósł o zasądzenie od pozwanej kosztów procesu za II instancję ,w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie wyroku w całości u przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

W piśmie z dnia 5 listopada 2013 roku powód sprostował wniosek apelacyjny .

W odpowiedzi na apelację pozwana Gmina P. wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

apelacja powoda zasługiwała na częściowe uwzględnienie.

Sąd Okręgowy na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego ocenionego bez przekroczenia granic określonych treścią art. 233 § 1 k.p.c., dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych. Te ustalenia, na etapie postępowania apelacyjnego niekwestionowane już przez żadną ze stron procesu, Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje. Niemniej jednak kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku doprowadziła do jego zmiany z przyczyn niżej wskazanych.

W pierwszym rzędzie za zasadny należało uznać zarzut apelacyjny naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. Zgodnie bowiem z tym przepisem uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Powszechnie w orzecznictwie przyjmuje się, iż zarzut naruszenia art. 328 § 2 k.p.c. może być usprawiedliwiony tylko w wyjątkowych okolicznościach, tj. jedynie wtedy, gdy treść uzasadnienia orzeczenia sądu pierwszej instancji uniemożliwia całkowicie dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia lub w przypadku zastosowania prawa materialnego do niedostatecznie jasno ustalonego stanu faktycznego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10.01.2013 r., III APa 63/12, LEX nr 1254543, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24.01.2013 r., I ACa 1075/12, LEX nr 1267341). W sprawie niniejszej takie wyjątkowe, dotyczące jednak uzasadnienia o fragmencie żądania powoda , okoliczności wystąpiły. Zauważyć trzeba, że rola uzasadnienia sądu pierwszej instancji nie ogranicza się tylko do przekonania stron co do słuszności stanowiska sądu i zgodności z prawem orzeczenia, ale jego zadaniem jest także umożliwienie przeprowadzenia kontroli apelacyjnej. Spełnia ono także funkcję porządkującą, obligując stosujący prawo sąd do prawidłowej i pełnej rekonstrukcji stanu faktycznego i jego subsumcji do miarodajnej normy prawa materialnego, w następstwie czego dochodzi do jej konkretyzacji w sentencji wyroku. Dlatego też dwie podstawy rozstrzygnięcia: faktyczna i prawna powinny być spójne, tworząc logiczną całość (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15.02.2013 r., I CSK 314/12, LEX nr 1307999). Tymczasem w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku – co słusznie zauważył skarżący – wywód prawny jest niepełny w zakresie zgłoszonego przez powoda żądania zasądzenia odsetek ustawowych. Sąd Okręgowy w zaskarżonym wyroku zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 7500 złotych z odsetkami ustawowymi od 17 listopada 2011 roku, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił. W uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd I instancji nie ustosunkował się jednak ,zapewne przez przeoczenie , do zgłoszonego przez stronę powodową żądania zasądzenia odsetek ustawowych od kwot wskazanych w pozwie tj. od kwoty 863.759,59 zł od dnia 17.11.2011 r. do dnia 30.11.2011 r., od kwoty 197.000,00 zł od dnia 01.12.2011 r. do dnia 10.04.2012 r. oraz od kwoty 147.000,00 zł od dnia 11.04.2012 r. do dnia zapłaty. W wywodach Sądu Okręgowego brak jest rzeczywiście odniesienia do tego kiedy roszczenie powoda stało się wymagalne, a nadto wskazania czy był on, a jeśli tak, to od kiedy i od kwot w jakiej wysokości, uprawniony do naliczania odsetek ustawowych tytułem opóźnienia za spełnienie przez pozwana świadczenia pieniężnego.

Należy także zgodzić z apelującym, że w przedmiotowej sprawie Sąd I instancji naruszył przepis art. 455 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. W myśl przepisu art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie powinno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania.

Z kolei według art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Natomiast § 7 ust. 5 zawartego przez strony porozumienia nr (...) z dnia 28 września 2010 r. w sprawie realizacji wspólnego przedsięwzięcia (...) stanowi, że lider zastrzega sobie prawo naliczania odsetek ustawowych od nieterminowo przekazywanych środków przez partnera – za każdy dzień opóźnienia, licząc od dnia następnego po upływie terminu wskazanego w zapotrzebowaniu.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że Powiat (...) na realizację zadania przebudowy drogi otrzymał łącznie sumę 3558000 zł. Koszt realizacji przedmiotowego projektu wyniósł 6455038,34 zł. Natomiast powód przy realizacji programu przebudowy drogi powiatowej poniósł koszty w wysokości 2897038,34 zł. Pozwana Gmina P., zgodnie z porozumieniem z 28 września 2010 r. powinna zatem zapłacić na rzecz powoda kwotę 724259,59 zł tytułem udziału własnego w przedmiotowym projekcie. Pismem z dnia 9 listopada 2011 r. powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 863.759,59 zł tytułem udziału Gminy P. w finansowaniu inwestycji w nieprzekraczalnym terminie do dnia 16 listopada 2011 r. wskazując, że po bezskutecznym upływie ww. terminu Powiat (...) uprawniony będzie do naliczenia Gminie P. od wskazanej kwoty odsetek ustawowych za każdy dzień opóźnienia w przekazaniu przez pozwaną środków finansowych. Pozwana zapłaciła powodowi kwotę 666.759,59 zł w dniu 30 listopada 2011 r. (k. 136) opóźniając się w spełnieniu świadczenia za okres od 17 listopada 2011 r. do 29 listopada 2011 r. Z kolei pismem z dnia 21 grudnia 2011 roku powód wezwał pozwaną do zapłaty kwoty 197.000 zł, która stanowiła różnicę pomiędzy kwotą wpłaconą przez Gminę P. (666.759,59 zł) a poniesionymi przez Powiat (...) kosztami realizacji inwestycji w wysokości 863.759,59 zł w terminie do dnia 31 grudnia 2011 roku. Pozwana wpłaciła powodowi kwotę 50.000 zł w dniu 10 kwietnia 2012 r., oznacza to, że pozostawała w opóźnieniu w uregulowaniu należności dopiero za okres od 1 stycznia 2012 r. do 9 kwietnia 2012 r. Sąd Odwoławczy uznał tym samym, że powód w drugim pisemnym wezwaniu o zapłatę skierowanym do pozwanej wyznaczył kolejny (dalszy) termin płatności ustalając go do dnia 31 grudnia 2011 r. Powyższe wynika wprost z treści wezwania. Oznacza to, że Gmina pozostawała w opóźnieniu w płatności drugiej uiszczonej 10 kwietnia 2012 transzy dopiero od dnia 1 stycznia 2012 r. Łącznie pozwana uiszczyła na rzecz powoda kwotę 717.759,59 zł. Natomiast pozostała kwota 7500 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy zasądził w wyroku z dnia 2 sierpnia 2013 r.

Stanowisko pozwanej co do oceny roszczenia procesowego powoda w zakresie należności odsetkowych w żaden sposób nie można było podzielić.

Mając zatem na uwadze przytoczone okoliczności Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w punkcie II, w ten sposób, że zasądził odsetki ustawowe za okres od 17 listopada 2011 r. do 29 listopada 2011 r. od kwoty 659.759,59 zł, co było konsekwencją pomniejszenia kwoty 666.759,59 zł o kwotę 7.500 zł zasądzoną przez Sąd Okręgowy oraz za okres od 1 stycznia 2012 r. do 9 kwietnia 2012 r. od kwoty 50.000 złotych, o czym orzekł na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w punkcie I sentencji wyroku.

W pozostałej, nieznacznej reszcie części, apelacja podlegała oddaleniu, o czym orzeczono na podstawie art. 385 k.p.c.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 100 zdanie pierwsze k.p.c. zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Częściowe uwzględnienie apelacji uzasadniało stosunkowe rozdzielanie kosztów postępowania apelacyjnego.

Poniesione przez powoda koszty procesu w postępowaniu apelacyjnym wynosiły 1197 zł, obejmowały opłatę od apelacji w kwocie 297 zł i wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w przewidzianej dla podanej w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia w wysokości 900 zł i w takiej kwocie zostało uwzględnione przy rozliczeniu kosztów postępowania apelacyjnego. Stronę pozwaną obciążały koszty zawodowego pełnomocnika w kwocie 900 zł. Powód wygrał sprawę w 82 %, natomiast pozwana w 18%.

Na podstawie art. 100 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. oraz w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 i § 6 pkt 4 w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego

ustanowionego z urzędu, Sąd Apelacyjny zasądził ostatecznie ,po rozliczeniu tak określonych kosztów każdej ze stron
- od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 810 zł tytułem kosztów postępowania apelacyjnego..

Edyta Buczkowska-Żuk Dariusz Rostał Mirosława Gołńska